

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 11 kwietnia 2013 r.,
sprawy **J. D. G.**

skazanego z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 27 listopada 2012 r., sygn. akt II Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w M.

z dnia 23 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K [...],

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w S. po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonego, wyrokiem z dnia 27 listopada 2012 r., utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w M. z dnia 23 sierpnia 2012 r., skazujący J. D. G. za przestępstwo z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Kasację od tego wyroku wniósł obrońca skazanego. Zaskarżył go w całości i zarzucił rażące naruszenie przepisów prawa procesowego, a mianowicie „art. 452 § 1 k.p.k. oraz art. 167 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. poprzez zaniechanie przez Sąd II instancji przeprowadzenia dowodu z zeznań świadka K. F. na okoliczność odwożenia przez świadka oskarżonego z miejsca pracy do domu w dacie zdarzenia

objętego zarzutem aktu oskarżenia wobec bezpodstawnego uznania, iż dowód ten z uwagi na tezę dowodową nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy – co w konsekwencji doprowadziło do uznania wyjaśnień oskarżonego za niewiarygodne oraz ograniczyło jego prawo do obrony, podczas gdy zeznania K. F. poprzez weryfikację wyjaśnień oskarżonego mogłyby przyczynić się do wszechstronnego wyjaśnienia sprawy i wykrycia prawdy materialnej”.

W konkluzji kasacji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w S. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna, stąd jej oddalenie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

W kasacji obrońca skazanego podniósł zarzut naruszenia art. 452 § 2 k.p.k. i art. 167 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k. poprzez zaniechanie przeprowadzenia z urzędu na rozprawie odwoławczej dowodu z zeznań świadka K. F. na okoliczność odwożenia przez niego skazanego z miejsca pracy do domu, w dacie zdarzenia. Z akt sprawy wynika, że wniosek dowodowy o przesłuchanie w charakterze świadka K. F. na okoliczność przytoczoną w zarzucie był składany już w toku postępowania przed sądem pierwszej instancji. Sąd Rejonowy jednak ten wniosek oddalił uznając, że wnioskowany dowód nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, jako że do zdarzenia doszło ok. godz. 10.20, zaś świadek miał odwozić skazanego do domu ok. godz. 18.00. Kwestia niewłaściwego, zdaniem obrońcy, oddalenia wniosku dowodowego o przesłuchanie tej osoby w charakterze świadka była następnie przedmiotem zarzutu apelacyjnego, do którego wszechstronnie ustosunkował się sąd odwoławczy na s. 4 – 5 uzasadnienia.

W tej sytuacji nie może być mowy o jakimkolwiek uchybieniu w procedowaniu sądu odwoławczego, w szczególności uchybieniu skutkującym naruszeniem wskazanych w zarzucie przepisów postępowania karnego. Jak bowiem słusznie zauważył prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację, można co najwyżej rozważać, czy kontrola odwoławcza w związku z tym zarzutem była rzetelna. Skoro jednak w kasacji zrezygnowano z podniesienia zarzutów naruszenia art. 433 § 2 k.p.k. lub art. 457 § 3 k.p.k., to kwestia ta pozostaje poza sferą rozważań Sądu Najwyższego w tej sprawie.

Z powyższych względów kasacja podlegała oddaleniu jako oczywiście bezzasadna.

Dlatego Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu. O kosztach sądowych postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.

aw